

מכתב תוכחה

חלק א

אור הזוהר 355 * כסליו תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

כל מה שכתוב כאן, שנוגע לכל הבתי שחיטה בכל העולם כולו, ראה עוד באריכות בחלק ב'].
ולמדתי מפנחס שמסר נפשו להרוג את זמרי ושם.

קנאת פנחס גרם נחת רוח לה' ולכן נעצרה המגפה
וְנִסְבִּיר קֶצֶת עַל זֶה: בְּפִסְוֻקִים (פְּמִדְבָר פָּרָק כה) "וַיְהִי הַמַּתִּים בַּמַּגֵּפָה וְכו' פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת חַמְתֵּי מַעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאֹתֵי בְּתוּכֶם וְלֹא כְלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאֹתַי" הִינּוּ שְׁפָנְחָס מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ עַל מְנַת לַעֲצֹר אֶת הַמַּגֵּפָה. - וּמִקְשֵׁים הַמְּפָרְשִׁים מַדּוּעַ דְּוָקָא עַל יְדֵי פִנְחָס נִעְצַר הַמַּגֵּפָה, וְהַבְּאוּר בְּכָךְ הוּא שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רָאָה אִיךָ שְׁפָלַל יִשְׂרָאֵל עוֹבְרֵי עֲבֵרוֹת וְכָל הַנְּשִׂאִים שְׁתַּקּוּ וְלֹא מָחוּ, וּפִינְחָס מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאֹתַי, זֶה גֵרַם נַחַת רוּחַ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעַל יְדֵי כֵן עֲצַר אֶת הַמַּגֵּפָה. מוֹכַח מְכָאן שׁוֹיֵשׁ מַצְבִּים בְּכָלֵל יִשְׂרָאֵל שְׁפָלַל הַנְּשִׂאִים שׁוֹתֵקִים וְאִינָם מוֹחִים, מְכָל מְקוֹם צָרִיךְ לְקוֹם וְלִמְסַר אֶת הַנְּפֶשׁ, וְלַעֲוֹרֵר קוֹל זְעָקָה וּמְחָאָה עַל הַפְּרִיצוֹת שׁוֹיֵשׁ בְּדוֹר.

... ולכן יצאתי במלחמתי הגדולה [ראה ספר הנ"ל], נגד השחיטה, ולדאבוננו אף רב לא עשה כמעט כלום, בגלל שפחדו מהשוחטים הרוצחים, סביב כ"ק אדמו"ר מסאטמאר זי"ע.

ושלחתי המכתבים עד הסליחות, וכל שבוע קיבלו הרבנים האדמו"רים המכתבים ששלחתי [ונעלם לי הספר, ואתמול קיבלתם את זה], ותיכף פרצה מלחמת יום הכיפורים שגבתה 24.000 קרבנות ופצועים, והייתי כאן וראיתי בעיני, בעיר לוד, כיצד המסוקים מטיסים ומביאים אנשים פצועים, בלי ידיים ובלי רגליים, ובכיתי מאוד.

זאת אומרת, שאם יש אפילו אחד שמוחה, אז משיב את החמה של הקב"ה, ולכן אין לי ברירה, אם אין מי שיעשה את העבודה אני מחויב לעשות את זה!

ב"ה, אחרי כל ההתעוררות, ישנם כבר הרבה צדיקים שמעוררים ולומדים בפרהסיה את הזוהר הקדוש, אבל זה לא מספיק כמו שאמר משה רבנו ע"ה: **הַרְעִיָא מִהִמְנָא מְצִיָה אוֹתָנוּ לְלָמוּד זוֹהַר הַקְדוּשׁ דְּוָקָא,**

ב"ה לכבוד מזכה הרבים הגדול כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א

ראשית, ברצוני לבקש את סליחת הרב על נוסח דברי, אולם תורה היא - וללמוד אני צריך, ואין הביישן למד.

שאלה:

מדוע הרב קורא לכל אלה שלא עוסקים בהפצת ופרסום תורת הסוד ו/או לא תומכים בחובת לימוד תורת הסוד, היטלריסטים?? האם אין זו, רחמנא לצלן, לשון קשה מידי?? וזאת לנוכח ההיסטוריה הכואבת מאד של עמינו??

תשובה:

אכתוב בקיצור על קצה המזלג, כי איני מרגיש בטוב, ועוד מעט עלי ללכת לבית חולים, ואין לי זמן להאריך! ומה שהשם יתברך יתן במוחי ובידי לכתוב, אכתוב בע"ה.

בשנת תשל"ב, מספר חודשים לפני מלחמת יום הכיפורים, גילו לי מן השמים שעומד להיות ח"ו אסון גדול לעם ישראל, כמו מלחמת השואה רח"ל.

חשבתי והרהרתי לעצמי, איך אפשר לבטל דבר נוראי כ"כ?

איזה כלי נשק יש בידינו, לבטל גזירות קשות אלו? הגעתי למסקנה [אחרי הרבה התבודדות ותפילות] שאני אהיה הכפרה לעם ישראל! הכיצד?

אני אצא במלחמה גדולה, לגלות את אשר קורה בשחיטה, ואיך שמאכילים את עם ישראל בניבולות וטרפיות [ובגלל זה ישנם היום אלפי חסידים בסאטמאר ועוד, שיצאו מדת ישראל] ולתקן את הכשרות.

ידעתי, והייתי בטוח שבתוך חודש יהרגו אותי [אחד השוחטים] ח"ו, וכך היה, שבאו לחפש אותי עם אקדח וניצלתי ב"ה. [ראה באריכות בספר מכתבי השחיטה קול השוחטים קונטרס מכתבי התעוררות בענין השחיטה חלק א' שנת תשל"ג-תשל"ט לפ"ק עם הוספות חדשות

* "השיב את" ראשי תיבות "הרב שלום יהודה בן אסתר".

שְׁתוּרַת הַרְשָׁבִי מֵאִיר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת, וְצָרִיךְ לְלַמּוֹד
וְלֹא לְתֵת מְנוּחָה לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שִׁיגְאָלְנוּ (זוהר
פנחס ריט)

צריכים לדעת א. למה נחרב בית המקדש? ב. אמרו רז"ל (ירושלמי יומא א, א) כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו, כאלו נחרב בימיו, ואם אנו לא עושים מה שצריך, יש לנו חלק בזה שלא נבנה בית המקדש בימינו, ואם כן עלינו לחקור מה צריך לעשות כדי שיבנה בית מקדשנו.

חטא אדם הראשון היה על שלא בחר להתעסק בעץ החיים (דהיינו חכמת הנסתה והזוהר הקדוש)

בזוהר הקדוש (בראשית כ"ו-כ"ז) ורבי חיים ויטאל זצ"ל (בהקדמה לשער ההקדמות על פי הזוהר בפרשת בראשית), ורבי נתן מברסלב מביאו (בהלכות נטילת ידים והלכות ערלה): הנחש פיתה את האדם בגאווה שעל ידי עץ הדעת הוא יכול להיות כאלקים, ולהתחרות עמו כביכול, ולשלוט על כל העולם. אדם הראשון לקח מעץ הדעת, שורש כל החכמות החיצוניות, ולא בחר להתעסק בעץ החיים התורה הקדושה, חכמת הקבלה, ולהשיג דרכה את השם יתברך, והוא שורש כל החטאים מאז ועד היום שהאמין ללשון הרע של הנחש הארור, ולא רצה ללמוד זוהר הקדוש, ומאז ועד הלאה כל העולם מעורב מטוב ורע, ומשם יצאו הערב רב שגרמו להחטיא את בני ישראל, ובאריכות ביאר מוריניו האלקי רבי חיים ויטאל זצ"ל (בהקדמה לשער ההקדמות על פי הזוהר בפרשת בראשית) שחטא אדם הראשון הוא שלא בחר ללמוד זוהר הקדוש, ובגלל שנמנעו מללמוד חכמת הקבלה וזוהר הקדוש גרם חורבן שני המקדשות עד שישובו בני ישראל בתשובה ללמוד זוהר הקדוש.

חורבן בית המקדש והמניעה לבנותה על שלא לומדים חכמה זו

מכל הנ"ל אנו רואים שחטא אדם הראשון הוא שלא בחר ללמוד זוהר הקדוש, ובגלל שנמנעו מללמוד חכמת הקבלה וזוהר הקדוש גרם חורבן שני המקדשות עד שישובו בני ישראל בתשובה ללמוד זוהר הקדוש. ועכשיו אם אנחנו לא לומדים זוהר הקדוש, כאלו נחרבנו את בית המקדש רח"ל, ואנחנו הרבנים והראשי ישיבות והדרשים אם לא אומרים ללמוד זוהר הם הולכים בדרכי אבותיהם של דור הפלגה כי עושים מעשים של דור הפלגה כמבואר בהמקדמת רבנו חיים ויטאל בשער הקדמות. וכל ראש ישיבה רב ומורה דרך שלא מדריך את אנשיו ללמוד דף זוהר ביום כאלו החריב את בית המקדש.

אין מי שיעזור למשה להוציא השכינה מגלותה

וְכַתּוּב בְּזוֹהַר (בְּרַאשִׁית כ"ח עמוד ב'): וּבְגִינִי דָא מֹשֶׁה לָא מִית וְאָדָם אַתְקַרֵי אִיהוּ. וּבְגִינִיָּה אַתְמַר בְּגִלוּתָא בְּתַרְאָה, וְלֹאֲדָם לֹא מִצָּא עֶזְרָא אֶלָּא בְּלִהוּ כְּנַגְדּוֹ. וְכֵן עֲמֻדָא דְאִמְצִיעִיתָא אַתְמַר בֵּיהּ וְלֹאֲדָם לֹא מִצָּא עֶזְרָא דְאִפִּיק שְׂכִינְתִּיהּ מִן גְּלוּתָא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (שְׁמוֹת ב'): "וַיִּפֶן כַּה וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ". וּמֹשֶׁה אִיהוּ בְּדִיוֹקְנִיהּ מִמֶּשֶׁ. דְאַתְמַר בֵּיהּ "לֹא מִצָּא עֶזְרָא כְּנַגְדּוֹ".

[באור: ולכן משה לא מת, והוא נקרא אדם, ובגללו נאמר בגלות האחרונה, ולאדם לא מצא עזר, אלא כלם

כְּנַגְדּוֹ. וְכֵן נֹאמַר בְּעֲמוּד הָאִמְצִיעִי, וְלֹאֲדָם לֹא מִצָּא עֶזְרָא, שִׁיִּצִּיא שְׂכִינָה מִגְּלוּתָא. זֶהוּ שְׂכָתוּב (שְׁמוֹת ב') "וַיִּפֶן כַּה וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ". וּמֹשֶׁה הוּא בְּדַמּוּתוֹ מִמֶּשֶׁ, שֶׁנֹּאמַר בּוֹ לֹא מִצָּא עֶזְרָא כְּנַגְדּוֹ].

אין מי שיעזור לו"א להוציא שכינתו מן הגלות

וּבְאֵר בְּמִקְדָּשׁ מֶלֶךְ: וּמִמְשִׁיךְ רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי לְבָאֵר, שֶׁהַבְּחִינָה שֶׁל מֹשֶׁה רַבִּינוּ אֵינָה זְזָה מִן הַשְּׂכִינָה בְּגִלוּת, וְעַל זֶה נֹאמַר בְּגִלוּת הָאֲחֵרוֹנָה, שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא מִצָּא תַלְמִידֵי חֲכָמִים שִׁיְהִיו עֶזְרָא לְמֹשֶׁה בְּגִלוּת, אֶלָּא כֻּלָּם נִחְשָׁבִים כְּאִלוֹ הֵם כְּנַגְדּוֹ, לְפִי שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, לְסַיֵּעַ לְתַקּוֹן הַשְּׂכִינָה. וְנֹאמַר בּוֹ, וְלֹאֲדָם לֹא מִצָּא עֶזְרָא כְּנַגְדּוֹ, פְּרוּשׁ לֹא מִצָּא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִי שִׁיעֲזֹר לְזַעִיר אֲנָפִינוּ, לְהוֹצִיא אֶת שְׂכִינָתוֹ מִן הַגְּלוּת.

מי שלא למד סוד, טוב לו שלא נברא, ויתגלגל עוד פעם

הַמִּקְבֵּל הָאֱלֹקִי, הַצָּדִיק הַקָּדוֹשׁ, רַבִּינוּ יַעֲקֹב אַבּוֹחֲצִירָא, זָכַר צָדִיק וְקָדוֹשׁ לְבִרְכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא (בְּסִפְרוֹ גִּנְי הַמֶּלֶךְ דִּף קפ"ה) אֹמֵר, בְּשֵׁם רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי הַקָּדוֹשׁ: דְּמִי שֶׁלֹּא לָמַד תּוֹרַת אֱמֶת, שֶׁהֵם סוּדוֹת הַתּוֹרָה, טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא, דְּבִלָּא זֶה אֵין אָדָם יוֹדֵעַ אֱלֹהוֹת יְתִבְרָה, וַיֵּרָא וְאֶהְבֶּתוּ, וְעַבְדוּתוֹ. וְהָרַב יְהוּדָה פְּתִיָּה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אֹמֵר, בְּשֵׁם רַבִּי חַיִּים וְיִטְאֵל זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, שֶׁכָּתַב בְּתַחֲלַת שְׁעַר הַמְצוּוֹת: וְאִם לֹא עָשָׂה כֵן, הָרִי חֶסֶר מִצָּוָה אֶחָד שֶׁל תְּלִמוּד תּוֹרָה, שֶׁהִיא גְּדוּלָה וְשִׁקּוּלָה כְּכֹל הַמְצוּוֹת, וְצָרִיךְ שִׁיתְּגַלְגַּל עַד שִׁיִּטְרַח בְּד' בְּחִינּוֹת שֶׁל הַפְּרִד'ס הַנִּזְכָּר. עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. וְעוֹד אָמַר הָרַב יְהוּדָה פְּתִיָּה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, שֶׁעוֹד בְּשִׁעַת הַלַּיְלָה כְּאֲשֶׁר בּוֹכִים עָלָיו, יִתְּכֵן שֶׁכָּפַר חֲזַר לְעוֹלָם הַזֶּה בְּגִלְגּוּל, הַשֵּׁם יִרְחֵם.

תורתו שלא לשמה

מִי שְׂאִינוּ עוֹסֵק בְּסִפְרֵי הַזֶּהֱרָה ... כֹּל תּוֹרָתוֹ שְׁעוֹסֵק, מְשַׁפָּה וְלַחוּץ, וְאֵין לוֹ עֵסֶק בְּחַיִּים וְהָאֶרֶה לְנַפְשׁ, וְהוּא כְּלוּ טַעוֹת וְרֵמָאוֹת, וְאֵינוּ עוֹסֵק בְּתוֹרָה אֶלָּא לְהִיּוֹת מְאֻנְשֵׁי שֵׁם, לְהִיּוֹת רַב וְרֹאשׁ גְּדוֹל הַדּוֹר וְלַהֲשַׁתֵּרֵר עַל הַבְּרִיּוֹת, וְאֵין לוֹ חַיִּים וְלֹא חֶלֶק בְּחַיִּים.

נכלבים הצועקים הב הב

הָרַב הַקָּדוֹשׁ מִקְאֵמֶרְנָא פְּתַב בְּסִפְרוֹ "הֵיכַל הַבְּרַכָּה": - בְּדוֹר הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן, מִי שְׂאִינוּ עוֹסֵק בְּסִפְרֵי הַזֶּהֱרָה וְתַקּוּנִים וְכִתְבֵי מֶרְן הָאֵר"י שֶׁהֵם חַיִּים מִמֶּשֶׁ לְנַפְשׁ, בְּלוּלָה בְּמִקְרָא וּבְמִשְׁנָה וּבְתַלְמוּד וּפּוֹסְקִים, יַדַּע נֶאֱמַנָּה שְׁכַל תּוֹרָתוֹ שְׁעוֹסֵק, הוּא מְשַׁפָּה וְלַחוּץ, כְּדוֹאָג, וְאֵין לוֹ עֵסֶק בְּחַיִּים וְהָאֶרֶה לְנַפְשׁ, וְהוּא כְּלוּ טַעוֹת וְרֵמָאוֹת, וְאֵינוּ עוֹסֵק בְּתוֹרָה אֶלָּא לְהִיּוֹת מְאֻנְשֵׁי שֵׁם, לְהִיּוֹת רַב וְרֹאשׁ גְּדוֹל הַדּוֹר וְלַהֲשַׁתֵּרֵר עַל הַבְּרִיּוֹת, וְאֵין לוֹ חַיִּים וְלֹא חֶלֶק בְּחַיִּים. וְכִדְכָתִיב בְּתַקּוּנֵי זֶהֱרָה: לִית בְּנוּ מֵאֵן דִּיתְעַר לְגַבְהָ לְרֹצוֹת לָהּ עִם בְּעֵלָה, צוֹחִין בְּכָל יוֹמָא וְלִילֵיא בְּאוֹרֵיתָא דְבָעַל פָּה, בְּכַמְהָ קוֹשְׁטִין, וְצוֹחִין בָּהּ כְּכִלְבִּין דְאַמְרִין הַב הַב, הַב לָן עוֹתְרָא הַב לָן יִקְרָא, וְלִית מֵאֵן דִּישְׁתַּדַּל לְסַלְקָא לְשְׂכִינְתָא. וּבּוֹדָאי לֹא יִשְׁיַג אַרְחוֹת חַיִּים אֶלָּא עַל יְדֵי לְמוּד הַזֶּהֱרָה, וְכִתְבֵי מֶרְן הָרַב חַיִּים וְיִטְאֵל בְּבִבְד, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. (הֵיכַל הַבְּרַכָּה קְאֵמֶרְנָה פְּרֻשַׁת עֲקֵב ז', י"ט - אור הזוהר פָּרָק י')

אֵינֶן עֲמֵי הָאֶרֶץ, הֵם הַתְּלַמִּידֵי חֲכָמִים הַלּוֹמְדִים הַפֶּשֶׁט וּמְנַיְחִים הַסּוּד. עֲלֵיהֶם הִיא הַתְּרַעַמַת לְפִי דְלָא אֲשַׁתְּכַח עֶזְרָא בְּהוּן (בְּגִלוּתָא) לְשְׂכִינְתָא לְפִי שֶׁעַל יְדֵי סוּדוֹת הַתּוֹרָה שְׁקוֹרָא הָאָדָם עוֹשֶׂה תַקּוּן גְּדוֹל לְשְׂכִינְתָא בְּגִלוּתָא. (מִקְדָּשׁ מֶלֶךְ חֶלֶק א' דִּף כח עא)